

C A N T I V M.

D Cantium nunc perveni, quam regionem licet GUILIELMVS LAMBAR-
DVS, vir insigni eruditione, & moribus sanctissimis ornatus, adeo graphi-
ce justo volumine descripsit, ut curiosa ejus felicitas paucula aliis reliquerit; pro-
suscepti tamen operis ratione, eam quoque percurram, & ne sublepta, ut inquit
Comicus, fide me agere quis existimet, cum mibi fundum & fontem fuisse libens
merito hic agnosco.

Cavion corrupte spad Diodorum Silulum.

Nomine antiquo nondum tempus hanc regionem spoliavit, sed ut Casari, Straboni, Diodoro Siculo, Ptolemæo, & reliquis CANTIVM dictum fuerit, sic Saxonibus, teste Ninnio, Can-tua-lanto, id est, Regio virorum Cantium incolentium, & nobis Kent. Hoc nomen à Cainc, que Britannis frondem sonat, quia olim sylvis opaca fuerit, deducit Lambardus. Ego vero (si conjecturam interponere liceat) cum ingenti angulo in ortum hic Britanniam excurrere viderim, observarimque ejusmodi angulum in Scotia Cantir dici, incolas item alterius anguli, in ea parte insule Cantas Ptolemæo vocari, Canganos etiam in VVallia alterum angulum tenuisse (ut taceam Cantabros, qui angulum etiam inter Celtiberos infederunt) qui ut unius originis, unius ita lingua, cum nostris Britannis fuere; conjectarim à situ nomen inditum, eoque magis, tum quod Galli nostri, * Canton pro angulo usurparint, & à veteri (ut probabile est) Gallo-
rum lingua; non enim è Germanica, vel Latina est, qua cum illa vetusta, hujus recentioris Gallici idiomatici sunt matrizes: tum quod Angulus hic ager à veteribus omnibus Geographis di-
catur. Grandi etenim angulo Galliam præspectat, Tamis estuario, & Oceano omni ex parte circumfusus, nisi qua ad occidentem Solem Surreiam conterminam habet, & Southsexia partem ad Meridiem.

* Vnde Canton in arte Heraldica pro angulo, & Helveticorum pagi Cantones, qua si anguli à Gallis di-
eti.

K E N T.

* Rumney Marl h.

Plin. lib.
15. c. 25.
Cerasa in
Britanniam
translata circa
annum
Christi
43.

Militaris
Cantianorum
virtus.

Æc regio quam nunc Kent vocamus est inæqualis, ad occasum planior, & sylvis umbrosa, ad ortum collibus moliter surgentibus excelsior. Incolæ, qua à Tamisi ad Autrum patet, in tres areas, sive portiones (Gradus vocant) distinguunt, quarum superiorum ad Tamisin salubrem, sed minus opulentam esse ferunt, medium, & salubrem, & opulentam: inferiorem vero opulentam, sed insalubre, * utpote quæ magna ex parte est uliginosa, sed luxurianti gramine lætissima. Pratis tamen, pascuis, arvisque ubique fere læta, pomis ad miraculum abundans, nec non cerasis, quæ anno à Roma condita DCLXXX in Italiam è Ponto devecta, & vicecum supra centesimum post anno in Britanniam translata, fœlicissime hic proveniunt, multumque agri occupant, arboribus in quincuncem, jucundissimo spectaculo directis. Villas, & oppida habet frequentissima, stationes satis tutas, ferri venas nonnullas, sed aërem crassiusculum ob halitus ex aquis evaporantes. Incolis ea humanitatis laus, quam Cæsar olim tribuit, etiamnum jure debetur; ut virtutem bellicam raceam, quam tantam in Cantianis fuisse Monachus quidam scripsit, ut in procinctu, exercitus frons illis tanquam triariis, merito inter Anglos debeat. Quod etiam comprobatur in suo Polycratico Ioannes Sarisburiensis, Ob egregie, inquit virtutis meritum, quam potenter, & patienter contra Danos exercuit Cantium nostrum, prima cohortis honorem, & primos congressus hostium usque in hodiernum diem in omnibus præliis obtinet. Quorum etiam in laudem scripsit Malmesburiensis, Gensru-

stica, & urbana Cantii, plusquam ceteri Angli, antique nobilitatis conscientiam adhuc spirat, & ad honorificentiam, & hospitium cuiuslibet priori, & ad pulsandas injurias senior.

Cæsar, (ut paucula præfari liceat priusquam ad loca accedam) cum primum insulam nostram aggrederetur, in hac regione terram consendit, navibusque egredi à Britannis Cantianis prohibitus, littore non sine gravi pugna potitus est. Cum secundo etiam nos adiret, hic exercitum exposuit, Britannique cum equitatu & espedis ad Sturum flumen animose exceperunt, sed à Romanis cito repulsi se in sylvas subduxerunt. Inde cum equitatu Romano acriter prælio in itinere conflixerunt, ita tamen ut Romani omnibus partibus superiores fuerint, ac intermisso spatio rursus in Rom. imperium fecerunt, per medios audacissime perruperunt, imperfectaque Laberio Duro, militum Tribuno, incolumes se receperunt, posteroque die ad pabulatores advolarunt, &c. quæ superius è Cæsare perstrinx. Quo tempore Cantio præfuerunt Cyngetorix, Carvilius, Taximagulus & Segonax, quos ille, ut reges devicisse videatur, Reges vocat, cum tantum reguli fuerint, vel melioris nocte nobiles. Constabilis Romanorum Imperio, sub Præside Britanniæ Primæ censebatur. Ora vero maritima, quam LITTUS SAXONICVM dixerunt, ut etiam littus oppositum à Rheno ad Xanthones, præfectum habuit à Dioclesiani tempore, quem Marcellinus Tractus maritimi Comitem, Notitiarum liber Spectabilem virum littoris Saxonici Comes littoris Saxonici. Liber Notitiarum. Comitem per Britanniæ vocat, cuius munus erat, præfidiis ad littus per opportuna loca dispositis, barbarorum, sed in primis Saxonum qui graviter Bri-